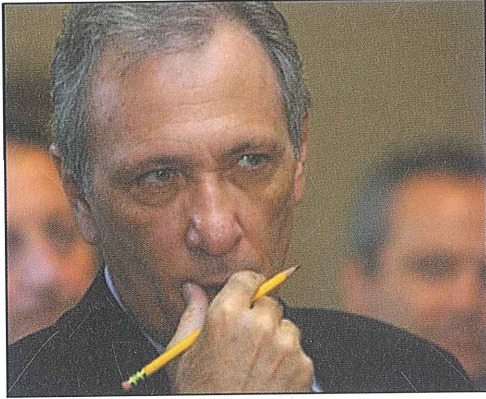

İsmail CEM İPEKÇİ

“Eski Dışişleri Bakanı İsmail Cem, akciğer kanseri tedavisi için yatırıldığı İstanbul Cerrahi Hastanesi’nde 24 Ocak 2007’de vefat etti.”

1 940 yılında İstanbul’da doğan İsmail Cem, 1959 yılında Robert Koleji’nden 1963’te ise Lozan Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olur. Paris Siyasal Bilgiler Enstitüsü’nde siyaset sosyolojisi dalında master yapar.

1963 yılından sonra çeşitli gazetelerde Yazı İşleri ve Genel Yayın Müdürlüğü yapan İsmail Cem, 1971-1974 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Sendikası İstanbul Şubesi Başkanlığı’na yürütür. 1974-1975 yılları arasında ise Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü’nde bulunur. İsmail Cem, TRT’de bir çok yeniliğe imzasını atar. Haftada 20 saat olan yayın Cem’in genel müdürlüğü sırasında 50 saate yükselir.

1987 ve 1991 seçimlerinde İstanbul’dan, 1995 seçimlerinde ise Kayseri’den milletvekili seçilir. 50. Hükümette Kültür Bakanlığı yapar. Haziran 1997’de kurulan 55. Hükümette Dışişleri Bakanlığına atanır, en uzun Dışişleri Bakanlığı yapan Bakanlardan biri olur, özellikle dönemin Yunanistan Dışişleri Bakanı Papandreu’yla kurduğu samimi diyalogla Türk-Yunan yakınlaşmasında etkin rol oynar. 5 yıl kadar sürdürdüğü bu görevden Temmuz 2002’de istifa edip Yeni Türkiye Partisi’ne katılır, partinin Genel Başkanlığı’na getirilir. YTP’nin CHP’ye katılması üzerine 2004’te Genel Başkanlık görevi sona erer.

İsmail Cem, 1987-1996 yılları arasında Avrupa Birliği Parlamenterler Meclisi (AKPM) ve Batı Avrupa Birliği (BAB) Asamblesi üyeliklerine seçilir.

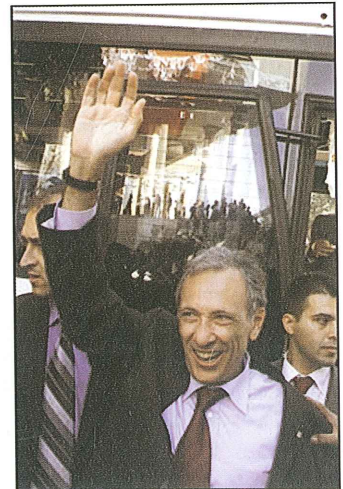
1989-1991 yılları arasında AKPM Sosyalist Grup Başkanvekilliği’ne, 1993-1995 yılları arasında AKPM VE BAB Asamblesi Türk Parlamenter Grubu Başkanlığına seçilir ve Avrupa Medya Enstitüsü Danışma Kurulu Üyeliğini yürütür.

İsmail Cem, 2000 yılında Yunanistan Başbakanı Yorgo Papandreu ile birlikte Türk-Yunan dostluğuna yaptıkları katkıdan dolayı merkezi New York’ta bulunan Doğu-Batı Enstitüsü’nce “Yılın Devlet Adamı” Ödülü’ne layık görülür, 2002 yılında Ekovitrin Dergisi’nce verilen “Yılın Starları” ödülleri dahilinde “Yılın Bakanı” seçilir. Türk Kalp Vakfı tarafından “Sakıp Sabancı İyi Kalp Ödülü’ne layık görülen İsmail Cem, Merkezi İsviçre’de bulunan Dünya Ekonomi Forumu’nca hazırlanan Rüya Hükümeti’nde ise en başarılı 4 dış politikacıdan biri olarak yerini alır,

Türkiye ve Yunanistan arasındaki barışa katkılarından dolayı İzmir Gazeteciler Cemiyeti’nce 1999 Şehit Gazeteci Hasan Tahsin Gazetecilik Altın Heykel Yarışması, Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı Büyük Jüri Özel Ödülü’ne layık görülür. Yaşamı boyunca yenilikçi bir barış adamı olan Cem’in Türkiye ve siyaset üzerine eserleri bulunmaktadır.

Eserleri: Türkiye’de Geri Kalmışlığın Tarihi, Türkiye Üzerine Yazılar, 12 Mart, TRT’de 500 Gün, Siyaset Yazıları, Geçiş Dönemi Türkiye’si, Sosyal Demokrasi ya da Demokratik Sosyalizm Nedir? Ne Değildir?, Mevsim, 21.

Yüzyılda Türkiye, Türkiye’de Sosyal Demokrasi, Engeller ve Çözümler, Yeni Sol Sol’daki Arayış, Gelecek İçin Denemeler, Türkiye, Avrupa, Avrasya I, Strateji-Yunanistan-Kıbrıs, Avrupa’nın Birliği ve Türkiye (www.wikipedia.com)

Hrant DİNK

“Evet kendimi bir güvercinin ruh tedirginliği içinde görebilirim, ama biliyorum ki bu ülkede insanlar güvercinlere dokunmaz. Güvercinler kentin ta içlerinde, insan kalabalıklarında dahi yaşamlarını sürdürürler. Evet biraz ürkekçe ama bir o kadar da özgürce...”

(Hrant DİNK 10 Ocak 2007 / Agos)

ÜRKEK DE OLSA ÖZGÜRCE UÇABİLSEYDİN KEŞKE...

(Ruh Halimin Güvercin Tedirginliği'ne Atrf)

Genel Yayın Yönetmeni olduğu Agos Gazetesi'nin önünde 19 Ocak 2007 tarihinde uğradığı silahlı saldırı sonucunda yaşamını yitiren Hrant DİNK, 23 Ocak 2007 tarihinde Agos Gazetesi ve Merem Ana Kilisesi'ndeki törenlerin ardından Balıklı Ermeni Mezarlığı'nda toprağa verildi. Dink, her inaçtan binlerce kişinin katıldığı, barış mesajlarının verildiği, bir törenle son yolculuğuna uğurlandı.

Babası Sivas'ın Gürün İlçesinde annesi ise Sivas'ın Kangal ilçesinde doğup büyüyen Hrant DİNK, 1954 yılında Malatya'da dünyaya gelir. 1961 yılında anne ve babasının boşanması sonucunda Hrant ve iki kardeşi Gedikpaşa Ermeni Yetimhanesi'ne yerleştirilir. Liseyi bitirdikten sonra İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde Zooloji eğitimi alır ve yetimhanede birlikte büyüdükları Rakel ile evlenir.

Dink, özellikle yetişme çağında sol siyasetten etkilenir. Kardeşleriyle birlikte bir yayınevi ve kırtasiye açar burayı idare ederken de eşi Rakel'le birlikte Anadolu'dan gelen yoksul ve kimsesiz çocukların yetiştiği Tuzla Ermeni Çocuk Kampı'nı yönetir.

Kitap eleştirileri ile yazı hayatına başlayan Dink, basında çıkan yanlış haberlere gönderdiği düzeltmelerle adını duyurur. 5 Nisan 1996 tarihinde ilk sayısı yayınlanan Agos gazetesini kurarken gazetesinin hem yayın yönetmenliğini hem de başyazarlığını üstlenir. Gazetesinin kurulmasından önce “Ermeni toplumu çok kapalı yaşıyor, kendimizi iyi anlatırsak önyargılar kırılır” diyerek Ermeni Patrikhanesi'ne Türkçe ve Ermenice bir gazete çıkarmayı önerir. Ermeni Diasporası'na 1915 olayları için “soykırım” kelimesini içermeyen kelimeler kullanmalarını önerir ve Diaspora'nın 1915 olayları konusunda ki iddialarını tamamiyle kabul etmez Ayrıca Ermeni cemaatinin patrikhane dışında sivil bir merkezi olması gerektiğinin altını çizer.

Yazılarında Türkiye'deki her etnik topluluğun barış içinde yaşamasının gerekliliğini savunan Hrant Dink hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesini ihlal etmekten davalar açılır. 2002 yılında Urfa'da verdiği bir konferansta söylediği “ben Türk değil Türkiyeliyim ve Ermeniyim” sözlerinden dolayı Türklüğü aşağılamaktan üç yıl yargılanmış ve beraat etmiştir.

Dink, fikirlerinden ötürü 2005 yılında Türkiye'de İnsan Hakları Derneği “Ayşe Nur Zarakolu Düşünce ve İfade Özgürlüğü Ödülü'nü”, 2006'da Pen Award Fikir ve Düşünce Özgürlüğü Ödülü, Alman Stern Dergisi “Düşünce Özgürlüğü ve Cesur Gazetecilik Ödülü” ve “Bjornson İnsan Hakları Ödülü'nü” alır.

19 Ocak 2007'de Agos Gazetesinin önünde 3 el silah atışıyla acımasızca öldürülen Dink, vatanına olan sevgisini şöyle dile getirir; “Evet, gözümüz var toprağında bu vatanın. Gözümüz var ama koparıp götürmek için değil, en dibine gömülmek için...” kopamadığı terk edemediği ülkesinin derinlerine de gömülür... eşi Rakel Dink'in “Sevdiklerinden ayrıldın, Çocuklarından ayrıldın, torunlarından ayrıldın. Sizlerden ayrıldı. Kucağımdan ayrıldın. Ülkenden ayrılmadın sevgilim” dediği gibi...

Ve Rakel Dink'in Mektubundan.....

Sevgili dostlar, bugün bedenimin yarısını, sevgilim, çocuklarımla babasını, ailemizin büyüğünü, sizin kardeşinizi sorguluyoruz. Sağdakine, soldakine, öndekine, arkadakinine, rahatsızlık, saygısızlık vermeden, sloganlar atmadan, pankartlar açmadan, sessiz bir saygı yürüyüşü gerçekleştiriyoruz. Bugün sessizlikle büyük bir ses yükselteceğiz. Bugün derinliklerin ışığı yükseldiği günün başlangıcıdır. Yaşı kaç olursa olsun, 17 veya 27, katil kim olursa olsun, bir zamanlar bebek olduklarını biliyorum bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılamaz kardeşlerim.

Kardeşlerim, onun doğruluğa olan sevgisi, şeffaflığa olan sevgisi, dostuna olan sevgisi onu buraya getirdi. Korkuya meydan okuyan sevgisi onu büyüttü. Diyorlar ki “O büyük bir adamdı”. Size sorarım, o büyük mü doğdu? Hayır. O da bizim gibi doğdu. O gökten değildi, o da topraktandı. Bizim gibi çürüyen bir beden, fakat yaşayan ruhu, yaptığı iş, kullandığı üslup, gözlerindeki, yüreğindeki sevgi onu büyük yaptı. İnsan kendiliğinden büyük olmaz. İnsanı yaptıkları büyük yapar. Evet, o büyük oldu. Çünkü büyük düşündü, büyük söyledi. Bugün buraya gelerek hepimiz büyük düşündünüz, sessizce büyük konuştunuz. Siz de büyüksünüz. Bugünle kalmayın, bu kadarla yetinmeyin. O bugün Türkiye'de milat yaptı. Sizler de mühür oldunuz. Onunla manşetler, onunla konuşmalar, onunla yasaklar değişti. Onun için dokunulmazlar veya tabular yoktu. Kalamda dediği gibi yüreğinden taşı. Büyük bir bedel ödedi. Bedellerin ödendiği gelecekler Hrantları severek, Hrantlara inanarak olur. Nefretle, hakaretle, kanı kandan üstün tutarak olmaz. Bu yükseliş karşısındakini kendin gibi görerek, kendin gibi sayarak olur....Yaptıklarını, konuştuklarını kim unutabilir sevgilim? Hangi karanlık unutturabilir sevgilim? Olmuşları, olanları kim unutturabilir? Korku unutturabilir mi sevgilim? Yaşam mı? Zulüm mü? Dünyanın zevkü sefası mı sevgilim? Yoksa ölüm mü unutturacak sevgilim? Hayır, hiçbir karanlık unutturamaz. Ben de sana yazdım aşk mektubunu sevgilim. Bana da ağır oldu bedeli sevgilim. Bunları yazabilmeyi Hisus'a borçluyum sevgilim. Herkesin hakkını herkese geri verelim sevgilim. Sevdiklerinden ayrıldın, çocuklarından, torunlarından ayrıldın, burada seni uğurlayanlardan ayrıldın. Kucağımdan ayrıldın. Ülkenden ayrılmadın. (ntvmsnbc.com)